

Pak die dief!

Aag Vernelen & Caroline Ellerbeck

Dit is **Ruben**.

Hij is zes jaar.

Ruben speelt graag met zijn broer.

Dit is **Elm**, de broer van Ruben.

Elm is al zeven jaar.

Hij weet heel veel.

Dit is Ans, de **mam** van Elm en Ruben.
Mam woont met hen in een grote flat.
Ze is heel lief en soms ook wel streng.

Dit is **Kaan**, hun buurman.
Hij past vaak op Elm en Ruben.
Ze vinden Kaan echt heel tof!

Het busje is stuk

Elm en Ruben gaan van school naar huis.
Normaal rijdt mam hen met haar busje.
Maar het busje is opeens stuk gegaan.
Dus zitten ze nu in een grote rode wagen.
Met een man aan het stuur.
Mam zit voor in de wagen naast hem.
Dan stopt de man vlak voor hun flat.
Mam geeft hem geld en ze stappen uit.

Ze kijken de wagen na terwijl hij wegrijdt.
'Zo hee!' roept Ruben.
'Dat was een toffe kar!' zegt Elm.
Dat vindt mam ook.
'Maar de rit was wel duur, hoor.
Ik hoop maar dat het niet lang gaat duren.
En dat we snel weer met ons busje kunnen gaan.'

‘Ruben, nu ben jij aan de beurt,’ zegt Elm.
De broers spelen vier op een rij.
Mam is in de keuken aan het koken.
Het eten ruikt al heel lekker.

Plots begint mams mobiel te trillen.
‘Mam, iemand belt jou!’ roept Elm.
Mam komt snel uit de keuken.
Ze pakt haar mobiel van tafel.
‘Met Ans?’ zegt mam.
Dan knikt ze.
‘Wat fijn, ik kom er gauw aan.’
Ze hangt blij op.

‘Ze hebben ons busje gemaakt,’ zegt mam.
‘Ik kan hem vandaag nog halen.
Voordat ze dicht gaan.
Ik kook straks wel verder.
Eerst vraag ik Kaan of hij hier wil komen.’
‘Jaaa leuk! Kaan!’ roept Elm.

Kaan is de buurman van Elm en Ruben.
Hij past vaak op als mam weg moet.
Mam loopt de deur uit.
Ze klopt op de voordeur van Kaan.
Maar hun buurman is er niet.
Wat moet ze nu doen?

‘Haal het busje maar gewoon op, mam,’ zegt Elm.
‘Ruben is zes jaar en ik ben al zeven en een half.
Wij kunnen wel even alleen in huis zijn, hoor.’

Mam weet het niet zo goed.
‘Wij kunnen dat echt wel,’ zegt Elm.
‘Het is toch maar voor heel even?’
‘Dat is waar,’ zegt mam.
‘Over een uur ben ik er weer.
Goed, dan neem ik vlug de fiets.’

Mam geeft Elm en Ruben een zoen.
‘Tot straks, schatjes!’ zegt ze.
Ze doet gehaast haar jas aan.
En dan gaat ze weg.
Elm en Ruben zijn nu echt alleen in huis.

Een kast bomvol snoep

‘Dit is voor het eerst in ons leven,’ zegt Elm.

‘Wat bedoel je?’ vraagt Ruben.

‘Dat wij alleen in huis zijn.’

‘Wat zullen we gaan doen?’ vraagt Ruben.

‘Laten we een hut bouwen,’ zegt Elm.

‘Jaaa, dat is leuk!’ roept Ruben.

‘Haal jij jouw deken en kussen?’ zegt Elm.

‘Dan haal ik die van mij.

En die van mama ook.’

Elm hangt alle dekens over de grote tafel.

Ruben legt de kussens onder de tafel.

Zo, hun hut is klaar!

Elm en Ruben spelen in de hut.
Dan horen ze een harde grom.
'Was dat jouw buik?' vraagt Elm.
'Ja, ik heb honger,' zegt Ruben.
'Ik ook,' zegt Elm.
'We kunnen snoep eten.
Want mam is er toch niet.'
'Maar er is geen snoep,' zegt Ruben.
'Er is wel snoep, hoor.
In die kast in de keuken.
Die kast waar we niet in mogen van mam.
Maar we doen het lekker wel.'

Elm en Ruben zijn alleen in huis.
Eerst is het heel leuk.
Maar dan zien ze een film over een dief.
Ruben wordt bang.
Wat als er een dief komt?
Maar Elm heeft een plan ...

ik lees

NUR 287
ISBN 978 90 487 5579 0

9 789048 755790

AVI
E3

zwijzen